

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222010099
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6222010099.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. (účinného do 31.12.2019) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2023, o odvolaní obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/36/2022 zo dňa 16.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/36/2022 zo dňa 16.02.2023 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v r a c i a v e c okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/36/2022 zo dňa 16.02.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. (účinného do 31.12.2019) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od mesiaca júl roku 2019 do mesiaca júl 2022 v C. A. D. a inde ako otec maloletej A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom u svojej matky E. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. D. F. XX neplní svoju vyživovaciu povinnosť a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/19/2017-59 právoplatným dňom 21. 05. 2018 bola maloletá zverená do opatery matky a ktorý je povinný prispievať na výživné na dcéru A. B. mesačne sumu vo výške 100,- Eur a to vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred, predom k rukám matky a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom 3T/34/2019 právoplatným dňom 11. 06. 2019 za obdobný trestný čin odsúdeným, pričom v tomto období si nepodal žiadosť o zníženie výživného, v uvedenom období nevyvinul dostatočnú snahu o získanie finančných prostriedkov na úhradu výživného, hoci mu v tom nebránili žiadne objektívne prekážky, pričom od 25. 10. 2021 je zamestnaný vo firme G. H. I. J., čím takto dlhuje na dcéru A. na výživnom od mesiaca júl roku 2019 do 28. 04. 2022 celkovo sumu vo výške 2 882,21 Eur.

Za toto konanie okresný súd v zmysle § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/42/2022 zo dňa 05. 01. 2023, právoplatného 01. 02. 2023 výrok o treste, ktorým mu bol pri uznaní viny za prečin marenia

výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré nazval odporom proti rozsudku zo dňa 16.02.2023 a ktoré však bližšie neodôvodnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor sa stotožnil s napadnutým rozsudkom ohľadne uznania viny A. B. z trestného činu uvedeného v obžalobe, stotožnil sa aj s druhom a výškou súdom uloženého trestu, ale mal za to, že okresný súd pochybil tým, že ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák. V tomto smere prokurátor konštatoval, že obdobie spáchania skutku v predmetnej veci bolo pôvodne vymedzené od júla 2019 do 08.04.2022. V priebehu trestného konania pred súdom došlo k prepusteniu obžalovaného z výkonu trestu, a preto mal byť správne skutok časovo ohraničený od júla 2019 doposiaľ, vyjmúc obdobie, kedy vykonával trest odňatia slobody v K. L. K. M. M., tak ako to navrhol v záverečnej reči prokurátor. Z uvedeného dôvodu by súd nemohol konštatovať, že predmetný skutok spáchal skôr, ako bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/4/2022 zo dňa 05.01.2023, právoplatného 01.02.2023 odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, pretože v páchaní trestného činu pokračoval až do dňa 16.02.2023.

Z uvedeného dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uložení súhrnného trestu a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 28 mesiacov a zaradiť ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom z obsahu odvolania je možné konštatovať, že toto smerovalo proti výroku o vine obžalovaného, teda je možné ho považovať za odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Súčasne odvolací súd konštatuje, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania, alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal predložený spisový materiál a napadnutý rozsudok, pričom zistil, že prvostupňový súd nesprávne ustálil skutkový stav, predovšetkým obdobie páchania skutku, keď odpočítal od konca obdobia (dňa vyhlásenia rozsudku) 7 mesiacov z dôvodu, že exekútor vymohol výživné vo výške cez 700,- Eur. Uvedený postup je nesprávny. V prípade úhrady výživného (cestou exekútora) mal odpočítavať len sumu, nie obdobie, pretože obžalovaný stále neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, len exekútor vymohol určitú sumu, ale táto skutočnosť nezbavuje viny obžalovaného za neplnenie vyživovacej povinnosti v danom období. Súčasne obžalovaný v rozhodnom období bol vo výkone trestu v K. L. K. M. a toto obdobie treba presne zistiť a vyňať z doby páchania skutku (tak ako to uviedol aj okresný prokurátor v odvolaní), pretože táto doba sa nezapočítava do obdobia neplatenia a ani suma, ktorú K. L. K. stiahol obžalovanému (119,48 Eur, č.l. 109), pretože táto suma sa nezapočítava do obdobia, ktoré sa nezaratúva do neplatenia výživného. V tejto súvislosti okresný súd by mal pri úprave obdobia spáchania skutku obžalovaným vziať do úvahy a vyhodnotiť aj argumenty okresného prokurátora.

Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že hlavné pojednávanie vo veci bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa nedostavil na hlavné pojednávanie, pričom bol poučený o možnosti konať v jeho neprítomnosti. Na tomto mieste je však potrebné zdôrazniť, že v prípade výživného súd upravuje skutok predĺžením času jeho spáchania po čas po podaní obžaloby a zvýšením sumy dlžného výživného a vtedy koná aj o časti skutku, ku ktorej obžalovaný nebol vypočítaný. Bez vylúčeného obžalovaného nemôže

súd náležite objasniť objektívnu ani subjektívnu stránku skutkovej podstaty tohto trestného činu. Preto platí, že ak súd koná hlavné pojednávanie o trestnom čine zanedbania povinnej výživy vzhľadom na jedinečnosť tohto trestného činu, vyplývajúcu z ust. § 122 ods. 13 Tr. zák., súd spravidla nemôže vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Tr. por., pretože ak obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť aj po podaní obžaloby, musí mať obžalovaný možnosť vyjadriť sa k tejto časti skutku tak, ako to predpokladá ust. § 34 ods. 1 Tr. por. Ak sa tak nestane, nielenže dôjde k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, ale tiež vzniknú vážne pochybnosti o priebehu skutkového deja.

Ďalej odvolací súd musí konštatovať, že prvostupňový súd sa dopustil aj procesných pochybení pri vedení hlavného pojednávania dňa 16.02.2023, keď v zápisnici o hlavnom pojednávaní chýba uznesenie o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Tr. por.

Vo vzťahu k ukladaniu trestu okresný súd nesprávne uložil súhrnný trest, pretože predtým nesprávne skrátil obdobie neplnenia výživného (len do júla 2022). V tomto smere okresný súd musí vyhodnotiť odvolacie námietky okresného prokurátora. Pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd súčasne nesprávne pričítal príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), nemala byť pričítaná, pretože súhrnný trest bol nesprávne ukladaný a § 37 písm. m) Tr. zák. tiež nemala byť priznaná, lebo vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Veľký Krtíš išlo o duplicitné pričítanie, keďže toto odsúdenie je súčasťou kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd po vrátení veci by mal vypočítať obžalovaného k obdobiu páchania skutku, pokiaľ chce skutok upraviť a dobu páchania skutku predĺžovať. Doplniť vykonané dokazovanie aj o skutočnosti, ktoré preukazujú, že obžalovaný bol zamestnaný (viď lustráciu I. N., súčasne vyhodnotiť aj množstvo exekúcií, ktoré sú vedené proti obžalovanému). Na základe doplneného dokazovania správne ustáliť skutkový stav a jednotlivé dôkazy opätovne vyhodnotiť v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov a vo veci opätovne meritórne rozhodnúť.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.